

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 156
din 07.02.2008

Dosar nr: 652/2007
Petiția nr: 13.138/23.10.2007
Petent: D I D
Reclamat: Casa Județeană de Pensii Constanța
Obiect: neacordarea pensiei de serviciu pentru un fost judecător, avocat în momentul solicitării pensiei de serviciu

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1. D I D

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1. Casa Județeană de Pensii Constanța, str. Decebal nr. 13C,
Constanța, județul Constanța

II. Obiectul sesizării

Petentul, prin **Petiția nr. 13.138/23.10.2007**, arată că nu i se acordă pensie de serviciu în calitate de fost judecător, deși întrunește condițiile legale.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul consideră că există un tratament diferențiat nejustificat prin neacordarea pensiei de serviciu solicitată în temeiul art. 82 alin. 5 coroborat cu art. 86 din **Legea nr. 303/2004**, deși are o vechime în magistratură de 39 de ani, 9 luni și 9 zile, compusă din 20 ani și 28 zile activitate de judecător, 4 ani 8 luni și

10 zile activitate de cercetare al Consiliului Popular al Județului Constanța (considerată veche neîntreruptă și continuă în magistratură) și 15 ani ca avocat (considerată veche în magistratură).

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 27.11.2007.

La audierea din 27.11.2007 s-a prezentat doar petentul.

La dosar a depus puncte de vedere reclamantul (**Adresa nr. 8.204/23.11.2007**, semnată de C. R., director executiv, E. N., șef serviciu stabiliri, E. R., compartiment juridic, înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării — în continuare CNCD — cu **nr. 16.766/26.11.2007** și **nr. 16.901/27.11.2007** și **Adresa nr. 8.757/12.12.2007**, semnată de C. R., director executiv, E. N., șef serviciu stabiliri, E. R., compartiment juridic, înregistrată la CNCD cu **nr. 19.411/18.12.2007**).

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Potentul, prin **Petiția nr. 13.138/23.10.2007**, arată că are calitatea de reclamant în **Dosarul civil nr. 8.847/118/2007** al Tribunalului Constanța, având ca obiect o contestație împotriva **Deciziei nr. 1.295.954 din 20.08.2007** emisă de Casa Județeană de Pensii Constanța prin care s-a respins cererea de înscriere la pensie de serviciu pentru limită de vârstă convenită în calitate de judecător conform **Legii nr. 303/2004**, dosar în cadrul căruia a cerut citarea CNCD.

Potentului i s-a refuzat acordarea pensiei de serviciu solicitată în temeiul art. 82 alin. 5 coroborat cu art. 86 din **Legea nr. 303/2004**, deși are o vechime în magistratură de 39 de ani, 9 luni și 9 zile, compusă din 20 ani și 28 zile activitate de judecător, 4 ani 8 luni și 10 zile activitate de cercetare al Consiliului Popular al Județului Constanța (considerată veche neîntreruptă și continuă în magistratură) și 15 ani ca avocat (considerată veche în magistratură).

Arată că alți foști judecători sau procurori, aflați în situație comparabilă, beneficiază de pensie de serviciu.

Solicită exprimarea, de urgență, a unui punct de vedere față de discriminarea la care a fost supusă prin decizia criticată, considerând că există o diferență de tratament prin inducerea distincțiilor între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.

Invocă **Constituția României** (art. 16 alin. 1, 47 alin. 1), **O.G. 137/2000** (art. 1 alin. 1 lit. e pct. 1), **Codul muncii** (art. 5 alin. 1 și 2), **Convenția europeană a drepturilor omului** (art. 14).

Anexează acte în susținerea cauzei.

Prin **Petiția 14.095/02.11.2007**, față de petiția anterioară, petentul solicită un punct de vedere din partea CNCD arătând că s-a emis și o altă decizie de pensionare (cu **nr. 32.865/14.06.2007**), fără să existe o a doua cerere. Această decizie nu respectă condițiile legale (nu s-a comunicat petentului, nu s-a semnat de toate persoanele abilitate, nu a fost ștampilată).

Anexează acte în susținerea cauzei.

Petițiile au fost completate prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 14.884/08.11.2007**, prin care, față de cele arătate anterior, clarifică motivul discriminării, și anume faptul că, în calitate de avocat, a obținut desființarea a peste 350 de decizii de pensionare ale reclamatului, emise abuziv. Solicită constatarea discriminării.

Anexează acte în susținerea cauzei.

Cu ocazia audierii petentul a depus concluzii scrise, prin care a prezentat concis cele arătate în petiții. Consideră discriminatorie faptul că legii i se dă o interpretare în sensul că nu se extinde și asupra judecătorilor și procurorilor care la data pensionării au o altă ocupație.

Reclamatul, prin **Adresa nr. 8.204/23.11.2007**, arată că în urma analizei cererii de pensionare, a constatat că la data solicitării, petentul nu avea calitatea de judecător sau procuror. Contestarea petentului, înaintată Tribunalului Constanța, a fost respinsă de Tribunalul Constanța ca nefondată. Și recursul înaintat Curții de Apel Constanța a fost respinsă ca nefondată. În continuare, petentul a formulat contestație în anulare, la fel respins de completul special al Curții de Apel Constanța.

Astfel nu se poate invoca discriminarea, întrucât reclamatul a respectat prevederile legale. Totodată nu există un criteriu al diferențierii, astfel nu există o faptă de discriminare.

Anexează deciziile invocate ale instanțelor de judecată.

Invocă prevederile **Legii nr. 303**, art. 82 alin. 5., **Norme de aplicare a prevederilor Legii nr. 303/2004 (H.G. 1275/2005)**.

Prin **Adresa nr. 8.757/12.12.2007**, reclamatul arată că în urma modificărilor aduse de **O.U.G. 100/04.10.2007**, reclamatul se încadrează pentru obținerea pensiei de serviciu, conform art. 82 pct. 5.

La dosar au depus puncte de vedere Ministerul Justiției și Consiliul Superior al Magistraturii.

Ministerul Justiției, prin **Adresa nr. 139.9723/17.12.2007**, semnat de ministrul T A C, înregistrat la CNCD cu **nr. 19.796/20.12.2007**, referitor la pensia de serviciu, arată următoarele:

- pensia de serviciu este un beneficiu prevăzut de lege pentru unele categorii profesionale, a căror activitate reprezintă un interes deosebit pentru societate și a căror fidelitate față de sistem este recompensată prin acordarea acestui drept la pensie;

- **Legea nr. 303/2004** se aplică doar magistraților, așa cum prevede și titlul;
- în temeiul legii, pentru acordarea pensiei de serviciu pentru magistrați trebuie îndeplinite mai multe condiții cumulative, la data cererii de pensionare, între care și calitatea prevăzută de lege;

- există o singură excepție, care este de strictă aplicare: persoanele care au fost magistrați o perioadă îndelungată (peste 25 de ani) pot beneficia de pensia de serviciu chiar dacă la data pensionării au o altă calitate, tocmai pentru a recompensa vechimea îndelungată în cadrul sistemului justiției;

- problemele ridicate de petent țin de opțiunea legiuitorului în a acorda unele drepturi magistraților.

Consiliul Superior al Magistraturii, prin **Adresa nr. 26.065** (nedată), semnat de judecător C A C , secretar general, înregistrat la CNCD cu **nr. 1.451/17.01.2008**, arată că nu are competența de a emite un punct de vedere.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că reclamatul a cerut pensie de serviciu în conformitate cu prevederile **Legii nr. 303/2004**, având, în momentul depunerii cererii, calitate de avocat și nu magistrat.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților

fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Legea nr. 303 din 28 iunie 2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, actualizată, la art. 82 prevede:

„Art. 82

(1) Judecătorii și procurorii cu o vechime de cel puțin 25 de ani în magistratură se pot pensiona și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(2) Judecătorii și procurorii se pot pensiona la cerere înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de judecător și procuror.

(3) De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, și judecătorii și procurorii cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală în magistratură.

(4) Pentru fiecare an care depășește vechimea în magistratură prevăzută la alin. (1) și (2) la cuantumul pensiei se adaugă câte 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), fără a o putea depăși.

(5) Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) numai în funcția de judecător sau procuror se pot pensiona și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad al instanței sau parchetului, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție. De această pensie de serviciu pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcția de judecător sau procuror din motive neimputabile.

(6) De prevederile alin. (1), (3) și (4) pot beneficia și judecătorii și procurorii pensionați anterior intrării în vigoare a prezentei legi, care beneficiază de pensie în sistemul public și care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege pentru acordarea pensiei de serviciu. În acest caz, pensia de serviciu se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și nivel al instanței sau parchetului unde a funcționat înaintea eliberării din funcția de judecător sau procuror, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție.

(7) Judecătorii și procurorii pot opta între pensia de serviciu și pensia din sistemul public. Judecătorii și procurorii militari pot opta între pensia de serviciu și pensia militară de serviciu.

(8) Pensia prevăzută de prezentul articol are regimul juridic al unei pensii pentru limită de vârstă.”

Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, referitoare la pensiile de serviciu și la acordarea indemnizațiilor pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, la art. 4, prevede:

„Beneficiază de pensie de serviciu persoanele care:

a) la data solicitării pensiei de serviciu au calitatea de judecător, procuror, magistrat-asistent, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor și o vechime de cel puțin 25 de ani în magistratură, potrivit art. 82 alin. (1) din lege;

b) la data solicitării pensiei de serviciu au calitatea de judecător sau de procuror și cel puțin 25 de ani vechime numai în funcțiile de judecător, procuror sau avocat, în condițiile art. 82 alin. (2) din lege; la deschiderea dreptului la aceasta categorie de pensie se poate valorifica perioada de cel mult 10 ani în profesia de avocat;

c) la data solicitării pensiei de serviciu au calitatea de judecător, procuror, magistrat-asistent sau de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor și o vechime între 20 și 25 de ani în magistratura, potrivit art. 82 alin. (4) din lege;

d) la data solicitării pensiei de serviciu nu au calitatea de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, dar care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții: au o vechime de cel puțin 25 de ani realizată numai în funcția de judecător sau de procuror, iar eliberarea din funcție a fost din motive neimputabile acestora, potrivit art. 82 alin. (5) și (6) din lege.”

Colegiul Director a reținut jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 (*Interzicerea discriminării*) al **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, ratificată de **România prin Legea 30/1994**. Curtea a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din **Convenție**, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. Astfel, Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de

tratament juridic aplicate (18 februarie 1991, FREDIN contra SUEDEI, parag. 60, 23 iunie 1993, HOFFMAN contra AUSTRIEI, parag. 31, 28 septembrie 1995, SPADEA și SCALAMBRINO contra ITALIEI, 22 octombrie 1996, STUBBINGS și alții contra REGATULUI UNIT, parag. 75). În hotărârea dată în cazul THLIMMENOS contra GRECIEI din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Colegiul Director constată că deși petentul a fost judecător, nu poate solicita același tratament de care beneficiază persoanele care se pensionează având această calitate. Statul dispune de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. Cum arată Ministerul Justiției, pensia de serviciu este un beneficiu prevăzut de lege pentru unele categorii profesionale, a căror activitate reprezintă un interes deosebit pentru societate și a căror fidelitate față de sistem este recompensată prin acordarea acestui drept la pensie. În temeiul legii, pentru acordarea pensiei de serviciu pentru magistrați trebuie îndeplinite mai multe condiții cumulative, la data cererii de pensionare, între care și calitatea prevăzută de lege. Față de această prevedere, există o singură excepție, care este de strictă aplicare: persoanele care au fost magistrați o perioadă îndelungată (25 de ani) pot beneficia de pensia de serviciu chiar dacă la data pensionării au o altă calitate, tocmai pentru a recompensa vechimea îndelungată în cadrul sistemului justiției.

Colegiul director a reținut că, în conformitate cu punctul de vedere exprimat de reclamat, prin modificările aduse de **O.U.G. 100/04.10.2007**, petentul se încadrează pentru obținerea pensiei de serviciu. Această schimbare a legii ține de opțiunea legiuitorului în a acorda unele drepturi magistraților și foștilor magistrați.

Opinie concurentă a membrului în Colegiul Director, D. G

1.1. În analiza petiției deduse soluționării, trebuie plecat de la premisa că raportat la obiectul sesizărilor, Colegiul Director analizează în ce măsură obiectul acestora este de natură să cadă sub incidența art. 2 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentei (petentului)/petenților (petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

1.2. Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nu analizează modul de stabilire sui generis, prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative per se, alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

1.3. Or, în raport cu obiectul petiției și situația de fapt a petentului, coroborat elementelor constitutive ale art. 2 din **O.G. nr. 137/2000**, republicată, sunt de opinie că, în cauză, se poate reține plasarea într-un câmp de analogie sau comparabilitate a categoriilor de persoane invocate în cauză și petentul, i.e. magistrați, în privința cărora s-au reținut ca vechime în magistratură, perioadele în care au desfășurat activități de natura juridică, recunoscute ipso jure, prin efectul legii or prin interpretarea dată de instanțele de judecată, în exercitarea atributului exclusiv al acestora de interpretare și aplicare a legii. Prin raportare la prevederile art. 86 al **Legii nr. 303/2004**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se referă la profesiile juridice, se constată că legiuitorul consideră vechime în magistratură perioada în care judecătorul, procurorul, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) sau magistratul-asistent a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, magistrat-asistent, auditor de justiție, judecător financiar, judecător financiar inspector, procuror financiar, procuror financiar inspector și consilier în secția jurisdicțională a Curții de Conturi, grefier cu studii superioare juridice sau personal de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), precum și perioada în care a fost avocat, notar, asistent judiciar, cadru didactic în învățământul juridic superior acreditat, jurisconsult, consilier juridic, ofițer de poliție judiciară cu studii superioare juridice, personal de probațiune cu studii superioare juridice sau în care a îndeplinit funcții de specialitate juridică în Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române, Institutul Român pentru Drepturile Omului sau în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi, Consiliului Legislativ.

Similar, în cauză, s-au invocat decizii și sentințe civile ale instanțelor de judecată (**Decizia civilă nr. 208/C.A./2003**, **Sentința civilă nr. 44/C.a./26.04.2000**, **Decizia civilă nr. 2464/19.09.2000**) și hotărâri ale Consiliului Superior al Magistraturii (**Hotărârea nr. 334/25.07.2007**, **Hotărârea nr. 481/05.07.2007**, **Hotărârea nr. 540/23.08.2007**) prin care se recunoaste ca vechime în magistratură perioada în care persoana (magistratul n.n.) a îndeplinit funcții de specialitate juridică în cadrul administrației publice locale. (Vezi în acest sens, spre exemplu înscrisurile depuse de petent, între altele, adresa înregistrată cu **nr. 13138/23.10.2007**). Astfel, sub aspectul naturii activităților indicate se întrunește condiția de comparabilitate din punctul de vedere al profilului comun, respectiv juridic cât și sub aspectul reținerii de către legiuitor, respectiv instanțe de judecată și Consiliul Superior al Magistraturii, în aceeași categorie de situații, perioadele de timp în funcțiile care sunt considerate, deopotrivă, vechime în magistratură.

1.4. Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art. 2 alin.1, generic deosebire, restricție, excludere, preferință, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul director reține că este acest aspect este invocat de petent prin împrejurarea care a luat naștere ca urmare a unor circumstanțe cumulative, în speta, efectul creat prin interpretarea diferită a legii, de către Casa de Pensii, aplicată unor persoane aflate în situații analoge, în raport cu statutările dispuse prin decizii și sentințe civile ori hotărâri ale Consiliului Superior al Magistraturii, corelativ prevederilor art. 82 din **Legea nr. 303/2004**, republicată.

1.5. Din acest punct de vedere, se observă că potrivit art. 82 alin. 1 „Judecătorii și procurorii cu o vechime de cel puțin 25 de ani în magistratură beneficiază, la împlinirea vârstei prevăzute de lege, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din media veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni de activitate înainte de data pensionării.”

Potrivit alin. 2 „Judecătorii și procurorii precum și judecătorii și procurorii financiari care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi a României sunt pensionați la cerere, înainte de împlinirea vârstei prevăzute de lege și beneficiază de pensia prevăzută la alin. 1, dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în aceste funcții. La calcularea acestei vechimi se iau în considerare și perioadele în care judecătorii sau procurorii au exercitat profesia de avocat, fără ca ponderea acestora să poată fi mai mare de 10 ani”.

Conform alin. 4 „De pensia de serviciu beneficiază și judecătorii și procurorii cu o vechime în magistratura între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei prevăzut la alin. (1) fiind micșorat cu 1% pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală”.

Potrivit alin. (5) „Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) numai în funcția de judecător sau procuror beneficiază de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație”.

1.6. Or, din punctul de vedere al consecințelor juridice reținute prin aplicarea art. 82 din **Legea nr. 303/2004**, republicată, sunt de opinie că trebuie să ne raportăm la statutările judecătorului constituțional care s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 82 din lege, prin mai multe decizii. Curtea Constituțională arată că „pensia de serviciu a magistraților reprezintă o categorie de pensie specială, justificată de specificul exercitării funcțiilor de judecător și de procuror, de restricțiile și incompatibilitățile legale stabilite pentru aceste funcții”. (Vezi în acest sens **Decizia nr. 455 din 30 mai 2006**)

1.7. Astfel, prin **Decizia nr. 438 din 10 mai 2007** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (5) din **Legea nr. 303/2004** privind statutul judecătorilor și procurorilor, Curtea arată că a statuat în mod constant în jurisprudența sa că situațiile deosebite în care se află diferite categorii de persoane justifică instituirea prin lege de tratamente juridice diferențiate, fără ca acestea să constituie privilegii pentru unii și discriminări pentru alții. În examinarea constituționalității reglementărilor legale referitoare la pensia de serviciu pentru magistrați, Curtea s-a mai pronunțat prin deciziile **nr. 684 din 15 decembrie 2005** și **nr. 119 din 15 februarie 2007**, publicate în **Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 23 februarie 2006** și, respectiv, **nr.**

252 din 16 aprilie 2007. Cu acel prilej s-a statuat ca prevederile art. 82 alin. (5) din **Legea nr. 303/2004** nu sunt discriminatorii.

1.8. În acest sens, în **Decizia nr. 119 din 15 februarie 2007**, Curtea Constituțională, așa cum a arătat și prin **Decizia nr. 684 din 15 decembrie 2005**, publicată în **Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 23 februarie 2006**, a statuat că „*persoanele care se pensionează din funcția de judecător sau de procuror, rămânând în aceasta funcție pana la îndeplinirea tuturor condițiilor de pensionare, cele care, deși au trecut într-o alta activitate, au în funcția de judecător sau de procuror o vechime de 20 de ani sau chiar de 25 de ani, se afla, în mod evident, într-o situație diferita fata de persoanele care la data îndeplinirii condițiilor de pensionare sunt încadrate în alte funcții, iar în funcția de judecător sau de procuror nu au realizat o vechime de cel puțin 25 sau 20 de ani. Conform jurisprudenței Curții Constituționale, concordanta și cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, situația obiectiv diferita în care se afla anumite categorii de persoane justifica sau chiar impune instituirea prin lege a unui tratament juridic rezonabil diferențiat, fără ca aceasta sa reprezinte privilegii ori discriminări*”.

1.9. Prin **Decizia nr. 958 din 30 octombrie 2007** Curtea Constituțională stauteaza că „*pentru persoanele care la data pensionării nu mai sunt în funcția de judecător sau de procuror, alin. (5) al art. 82 cere ca, pentru a putea beneficia de pensia de serviciu, să aibă o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de procuror sau de judecător, fără a putea lua în calcul vechimea realizată în orice altă funcție la care se referă art. 86 din Legea nr. 303/2004*”. Curtea a mai reținut că, deși este diferențiată, această reglementare nu este discriminatorie, întrucât, așa cum s-a arătat în jurisprudența sa, persoanele care se pensionează din funcția de judecător sau de procuror rămânând în această funcție până la îndeplinirea tuturor condițiilor de pensionare și cele care, deși au trecut într-o altă activitate, au în funcția de judecător sau de procuror o vechime de 20 de ani sau chiar de 25 de ani se află, în mod evident, într-o situație diferită față de persoanele care la data îndeplinirii condițiilor de pensionare sunt încadrate în alte funcții, iar în funcția de judecător sau de procuror nu au realizat o vechime de cel puțin 25 sau 20 de ani.

1.10. Or, sub aspectul statuarilor judecătorului constituțional, se reține că în câmpul de aplicare al raportului de analogie sau de comparabilitate, din perspectiva pensiei de serviciu, se situează doar persoanele care au îndeplinit efectiv funcția de judecător sau procuror rămânând în această funcție până la îndeplinirea tuturor condițiilor de pensionare, respectiv cele care, deși au trecut într-o altă activitate, au în funcția de judecător sau de procuror o vechime de 20 de ani sau chiar de 25 de ani, numai în funcția de procuror sau de judecător, fără a putea lua în calcul vechimea realizată în orice altă funcție la care se referă art. 86 din **Legea nr. 303/2004**.

1.11. În acesta interpretare, excluderea perioadelor în care magistratul a îndeplinit orice altă funcție la care se referă art. 86, în considerarea pensiei de serviciu, nu constituie per se, un tratament diferențiat, respectiv discriminare, deoarece, statuează Curtea Constituțională, aceste persoane sunt într-o situație diferită de cele precizate mai sus. (Vezi infra parag. 1.9) Or, aceste statuări ale

Curții Constituționale sunt incidente cauzei deduse soluționării Colegiului Director.

1.12. Pe de altă parte însă, trebuie să luăm act, că potrivit **Ordonanței de urgență nr. 100 din 4 octombrie 2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției**, art. 82 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Judecătorii și procurorii cu o vechime de cel puțin 25 de ani în magistratură se pot pensiona și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(2) Judecătorii și procurorii se pot pensiona la cerere înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de judecător și procuror.

(3) De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, și judecătorii și procurorii cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală în magistratură.

(4) Pentru fiecare an care depășește vechimea în magistratură prevăzută la alin. (1) și (2) la cuantumul pensiei se adaugă câte 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), fără a o putea depăși.

(5) Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) numai în funcția de judecător sau procuror se pot pensiona și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad al instanței sau parchetului, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție. De această pensie de serviciu pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcția de judecător sau procuror din motive neimputabile.

(6) De prevederile alin. (1), (3) și (4) pot beneficia și judecătorii și procurorii pensionați anterior intrării în vigoare a prezentei legi, care beneficiază de pensie în sistemul public și care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege pentru acordarea pensiei de serviciu. În acest caz, pensia de serviciu se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și nivel al instanței sau parchetului unde a funcționat înaintea eliberării din funcția de judecător sau procuror, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție.

(7) Judecătorii și procurorii pot opta între pensia de serviciu și pensia din sistemul public. Judecătorii și procurorii militari pot opta între pensia de serviciu și pensia militară de serviciu.

(8) Pensia prevăzută de prezentul articol are regimul juridic al unei pensii pentru limită de vârstă.”

1.13. Sub aspectul modificărilor survenite în domeniul reglementării pensiei magistraților, trebuie avut în vedere că, în speță, Curtea Constituțională a statuat „*în esență, că legiuitorul este în drept să stabilească și să modifice, ori de câte ori apare această necesitate, condițiile și criteriile de acordare a pensiilor, modul de calcul și cuantumul acestora*”. (Vezi **Decizia nr. 958/2007**, **Decizia nr. 119/2007**, **Decizia nr. 455/2006**) Or, observând susținerile părților cu privire la acest aspect, trebuie luat act de faptul că, astfel cum opineaza Casa Județeană de Pensii Constanța, în adresa înregistrată cu **nr. 19.411 din 18.12.2007**, „*în urma modificărilor aduse de Ordonanța de urgență nr. 100/2007, contestatorul (n.n. petentul) se încadrează pentru obținerea pensiei de serviciu, conform art. 82 pct. 5*”. Astfel, urmare împrejurărilor care au determinat modificarea condițiilor de acordare a pensiei de serviciu, beneficiul acestui drept revine inclusiv petentului, în virtutea îndeplinirii condițiilor prevăzute de actul normativ în speță.

1.14. Față de împrejurarea că în cauze corelative sunt pronunțate sentințe sau decizii ale instanțelor judecătorești de admitere a unor acțiuni civile comparativ cu pronunțarea unor hotărâri judecătorești de respingere a unor acțiuni, în condiții de analogie sau comparabilitate, astfel cum s-a pronunțat în jurisprudența sa, Colegiul Director a fost de opinie că prin efectul interpretării neunitare ori contradictorii a legii, se poate naște circumstanța ipotetică a unui tratament generic de excludere, restricție, preferință sau deosebire. Acesta circumstanță se poate materializa ipso facto într-un tratament diferențiat prin efectul hotărârilor judecătorești contradictorii, având în vedere acordarea unor drepturi corelativ neacordării unor drepturi unor persoane aflate în situații analoage. (Vezi în acest sens, spre exemplu, **Hotărârea Colegiului Director nr. 185 din 16.07.2007**). Astfel cum a reținut în jurisprudența sa, Colegiul Director a luat act că în sesizarea unor chestiuni de drept care au primit o soluționare diferită din partea unor instanțe judecătorești, în scopul de a „*asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii pe întreg teritoriul României*”, legiuitorul român a instituit procedura recursului în interesul legii. În acest sens, potrivit art. 329 **Cod de procedură civilă** recursul în interesul legii are ca obiect, în exclusivitate, chestiuni de drept care au primit o soluționare diferită din partea instanțelor judecătorești.

1.15. Însa, în exercitarea competențelor sale, sunt de opinie că, în speță, Colegiul Director nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție, în special cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că puterile publice nu pot adresa instrucțiuni instanțelor de judecată, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate. (Vezi în acest sens hotărîre pronunțată în cauza VAN DE HURKC împotriva OLANDEI, 19 aprilie 1994, parag. 45, coroborat cu hotărârile pronunțate în cauzele BENTHEM împotriva OLANDEI, 23 octombrie 1985, **Series A no. 97**, p. 17, para. 40; H. împotriva BELGIEI, 30 noiembrie 1987, **Series A no. 127**, p. 34, para. 50; și BELILOS împotriva ELVEȚIEI, 29 aprilie 1988, **Series A no. 132**, p. 29, para. 64).

1.16. Pe de alta parte, într-o cauză recentă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că prin hotărârile judecătorești contradictorii, inclusiv ale curții

supreme, efectul recunoașterii beneficiului drepturilor prevăzute de lege comparativ cu persoane aflate în situații similare cărora nu li s-a recunoscut același beneficiu al drepturilor, a rezultat în încălcarea art. 14 în conjuncție cu art. 1 din **Protocolul nr. 1 la Convenție**. (Vezi în acest sens cauza BEIAN împotriva ROMÂNIEI, **Hotărârea din 6 decembrie 2007, Cererea nr. 30658/05**)

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele prezentate nu reprezintă discriminare conform art. 2 al **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților, Ministerului Justiției, Consiliului Superior al Magistraturii.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA - Membru

Data redactării 17.03.2007

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

